

ĮRAŠYKITE PRALEISTAS RAIDES.

An-pus tvartų tekėjo mėn-lis, ir nublank-jo spindul-, draug-su obelių šakomis, g-lė -sloje. Iš olos suc-pusios išlindo dvi pel-kės. Jos (kažin kur)..... šmižinėjo, lakstė ir r-kt-lėjusios gaudėsi vien- antrą,čia išbėgdamos į įstr-žus keturkampius, kuriuos ant grindų nuklojo langai,čia smu - damos į tamsą.

Iš pradžių nendr - siai,vieną,du s- kius č- rptelėjo sv – rpl - s po krosnimi ir nutilo.(Gal gi) ..... jis klausėsi,ar kas (ne pakels)..... tri - kšmo už jo dainą,kaip seniau dar - davo.Niekas jo n- - nai netr--dė ir neg - sdino.Tada jau garsiau jis pasiskard - no,ir netr - kus jo balso b -vo pilna pakrosnė. Kamar -j- aidėjo vienodas, nenutrauk - mas jo čirp - mas, -slapta ir b - tina jo giesmė.

Peli - kės suc - pė ir spruko į urvą. Ant slenk - čio užlipo juodas šešėlis ir valandėl - l - k--riavo. Kaziukas i - girdo linksmą amtelėj - mą, ir (prie pat)..... jo priėjo nusen - s Vižla. Vi--gindamas uodeg - jis apuostė berniuko rankas ir prik - šo savo rasotą sn - kį jam prie žando.Vaikas subarė Vižlą ir past - mė ji nuo sav - s.

Vižla (vis tiek) ..... nesitraukė. Pasiglaust - s aplink, jis susirangė (čia pat)..... ant šiaudų, pasiži - rėjo vaikui į akis,ar jo nepavar - s, ir tada jau atsid – sėj - s pasidėjo galvą tarp pirm- -tinių kojų. Vaikas glostė g – v - lio gaurus ir sk - sdamas apm – st - muose klajojo po ger - sias dienas šioje pirkioje.

PADĖKITE REIKIAMUS SKYRYBOS ŽENKLUS.

Į būsimo poeto sąmonę ryškiai rašėsi ir religiniai vaizdiniai baugūs siužetai jaudinę vaizduotę. Aš rėkdavau ir motina atsimenu ne sykį rūkė mane visokiom žolelėm. Atrodo kad kalbama apie tolimą senovę o iš tiesų apie 20 amžiaus ketvirtą dešimtmetį. Just. Marcinkevičius dar susitiko su gyva senąja žemdirbių kultūra su papročiais apeigomis šventėmis daiktai.Poetas rašo Ryškiausias prisiminimas sunkios tėvo rankos raikančios duoną prie stalo Šis vaizdas persekioja manę visą laiką jame tiek daug apeiginio sakrališkumo. Vieną iš ankstyvųjų savo poezijos knygų Just. Marcinkevičius pavadino Duoną raikančios rankos.

Gera pažindamas žmones poetas galėjo pasakyti kad žmogus turi pakankamai ir velniško ir dieviško.Bet jo poezijoje vyrauja žmogiškasis pradas žmogaus noras suprasti ir būti suprastam.Tai gyvenimą jo sunkią prasmę teigianti kūryba.Poetui būdingas atidus įsižiūrėjimas į gyvenimą jo branginimas nes„visas mūsų gyvenimas yra poezija tikrai mes nemokam nesugebam jo papasakoti“. Kūryba gebėjimas kuriuo nors būdu gyvenimą apibūdinti apie jį pasakyti.Požiūryje į gyvenimą poetas ypač pabrėžia pareigą taip pat ir pareigą būti žmogumi laikytis žmoniškumo principų. Pasak poeto laisvės reikia mokytis.Kad mylėtum ne tik laisvę sau bet ir laisvę kitam. Mąstydamas apie gyvenimą poetas ne kartą pasiremia ir filosofu Kamiu cituoja jo dorovinį principą Taigi yra ryžtas gyventi nieko gyvenime neatsisakant ir su juo polemizuoja.

Dienoraštyje be datų Marcinkevičius mini savo mokyklą Prienų Žiburio gimnaziją atvirai aprašo savo kūrybinį debiutą 1949m.žiemą.

Vilniaus universitete pokario metais lietuvių kalbos ir literatūros studijuoti ėjo itin daug gabių žmonių jie norėjo užstoti savo kultūrą savo kalbą tautosaką.Kartu studijavo ir klasės draugas J.Kazlauskas būsimasis žymus kalbininkas universiteto profesorius neaiškiomis aplinkybėmis nužudytas Vilniuje.

Žmogus turi nuolat permąstyti ir pervertinti tai ką patiria kas atsitinka.Žmogus negali išvengti nuolaidų kompromisų bet svarbu suvokti kodėl ir dėl ko tai daroma kad yra riba kurią peržengti pavojinga. Dienoraštyje be datų ne kartą pabrėžta tėvynė jos svarba lietuvių kalba.Poeto nuostata daryti viską kad ji išliktų kad lietuvių kalba būtų kalbama kuriama literatūra.Jau auštant nepriklausomybės laikui Marcinkevičius daug prisidėjo kad lietuvių kalba būtų paskelbta valstybine kad jos garbę gintų įstatymai.